

Drzewo

Marek Jan Bero na Drzewie zawieszony

Gdyby przyszło komu dyskutować na temat poniższego *Drzewa*, podaję wyjaśnienia, które być może ułatwią "obronę" takiego, a nie innego kształtu tej pracy (*fragmenty znajdują się w dziale "Drzewa genealogiczne przyrodzinne"*).

1. Źródła:

Osnową *Drzewa*, "po kądzieli" były notatki z rozmów z babcią Ireną Egiejmanową, uzupełnieniem zaś "Kronika Rodzinna" spisywana przez stryjecznego dziadka Bolesława Egiejmana i Jego syna Tadeusza. Bezcennym "źródłem" jest ciocia Maria Łempicka z Jej korektami i komentarzami.

"Po mieczu" wstępny schemat *Drzewa* kreśliłem z moim ojcem Marianem Bero, pewne uwagi wniósł stryj Krzysztof Bero.

Odnośniki do źródeł "poza rodzinnych", m.in. metryk, dokumentów, publikacji i internetowych baz genealogicznych starałem się umieszczać w treści.

2. Czas:

Projekt *Drzewo* podjąłem w kwietniu 2014 roku. Do chwili, gdy piszę te słowa, upłynęło kilkanaście miesięcy. Jest to czas, jak na tego rodzaju dociekania bardzo krótki - tempo ekspresowe - praca trwa nadal.

3. Niedostatki:

Ograniczony dostęp do źródeł i czas pracy pozostawiają niedostatki: luki w informacjach o osobach; nieuporządkowana jest grafika i kolejność stron; brak skrowidza nazwisk i miejscowości. Całość ma szkicowy charakter. Nad mankamentami tymi będę pracował, zwłaszcza że nowych danych przybywa niemal codziennie.

4. Zakres pracy:

Drzewo daje obraz związków i linii setek osób - w większości zawiera daty życia, miejscowości, niekiedy zajęcia jakimi się trudniono.

Zasadą rekonstrukcji było i jest pokrewieństwo, w nie mniejszym stopniu moje subiektywne poczucie więzi i przynależności do wspólnoty rodowej - co ważne - utożsamianie się z określoną warstwą kulturowo-społeczną.

Poszczególne linie można by rozbudowywać i względnie łatwo wykazać - choć brzmi to nieprawdopodobnie - pochodzenie w linii prostej np. od Mieszka I, kuzyństwo z Janem Pawłem II lub Fryderykiem Chopinem. Dlatego ważnym było ustalenie zakresu genealogicznych poszukiwań.

Obecny zakres *Drzewa* jest synchro- i diachronicznie wyznaczony. *Drzewa* nie będą rozbudowywał, ponieważ na odleglejszych "obszarach", czy "piętrach", słabnie poczucie więzi i przynależności. W miejsce "nasi", pojawia się odczucie "obcy". Owe "granice" samoidentyfikacji są dla każdego różne, rozmaicie uwarunkowane i odczuwane. Stąd, np. zakres *Genealogii* autorstwa ciotki M. Łempickiej jest "węższy" diachronicznie, ale synchronicznie "szerszy" od mojego ujęcia.

Wielu genealogów "poszło na całość" – stworzono milionowe bazy osób, wywody sięgające 40-45 pokoleń wstecz, czyli jakieś 1000 lat (!) - by ustanowić niezaprzeczalnym szlachetne motto: "Wszyscy Polacy to jedna Rodzina! "

5. O nazwisku:

Odpowiadając na pytanie dotyczące pochodzenia rodziny Bero, tematu tego nie badałem zbyt intensywnie, ale udało mi się zebrać sporo danych pośrednich.

Tak więc, informacji dotyczących hasła/nazwiska Bero jest zaskakująco wiele. Przykładowo, na stronie <http://www.worldvitalrecords.com> zawarty jest 2404 hasła "Bero".

W serwisie <http://www.myheritage.pl> jest ich aż 64.245 z całego świata. Problem zatem polega na tym, że takiej masy faktów nie sposób przejrzeć, posegregować, wyróżnić fakty bezsporne, "poszlaki" i wątki "zmitologizowane".

W największym skrócie, dzieje nazwiska wyglądają następująco.

Świadectwami, gdzie znaleźć można słowo "ber..." w odniesieniu do nazw plemiennych, są m.in. rzymskie źródła pisane. W *Commentarii de Bello Gallico* Juliusz Cezar mówi o plemieniu celtyckim o nazwie *Berones*, którego siedziby położone były na terenie (dzisiejszej) Hiszpanii, w prowincji *La Rioja*. Archeologicznie, celtycki lud *Berones* wiąże się z kulturą późnolateńską (od: *La Tene* – *Szwajcaria*), tj. 150/100 p.n.e. do pocz. I w. n.e. Współcześnie prowincja *La Rioja* wraz z rejonem *Beronia* posiada status wspólnoty autonomicznej ze względu na odrębności kulturowe sięgające tak bardzo odległych czasów.

W wieku IX/X n.e., "Ber/Bero" potwierdzone jest na obszarze frankońskim. We wczesnym średniowieczu, około 1066, wraz z najazdami Normanów "Bero" upowszechnia się w Bretanii, Normandii i na Wyspach Brytyjskich. Występuje jako imię (*Bero*, *Bjorn*), nazwisko rodowe (m.in.: *Graf Bero im Aargau* (ok. r. 945); *Bero Bishop of Finland /1385/*) oraz w nazwach miejscowych (m.in. *Beromünster*, *Berlin*).

Źródłosłów "ber" oznacza naturalnie "niedźwiedzia".

Ber, *Bern*: od germańskiego *beran* > od staro-wysoko-niemieckiego *bëro* 'niedźwiedź'.

Też: 1) od średnio-wysoko-niemieckiego *bër* - 'kwiat', 'owoc'; 2) od średnio-wysoko-niemieckiego *ber* - 'jagoda'; 3) od średnio-wysoko-niemieckiego *bër* - 'kiernoz rozplodowy'.

W nie-indoeuropejskim języku baskijskim (Hiszpania) rzeczownik *bero* oznacza 'ciepło'.

Bero jako nazwisko ulega przekształceniom, wersji jest wiele, m.in.: *Beraux, Bereaux, Berault, Bereau, Beraud, Berough, Berot, Beroud, wreszcie* - według zapisu znalezionej w Archiwum Miasta Radomia - *Beroze (Maryia)* urodzona w tymże mieście 14 września 1827 roku.

W czasach nowożytnych, wraz z migracją ludności, nazwisko *Bero* i jego warianty pojawiają się na wszystkich kontynentach, włączając Afrykę Południową, Brazylię, Nową Zelandię, Amerykę i całą niemal Europę. Są wśród tych ludzi wyrobownicy, piraci, koloniści, żołnierze, duchowni, rzemieślnicy, szlachta i chłopci. Wersjom nazwiska odpowiadają w źródłach rozmaite dzieje, a heraldycznie kilka dewiz i herbów. Spośród wielu historii chyba najsilniej roznieca mą wyobraźnię postać kawalera de Bero, "notorycznego pojedyńkowicza" (*notorious duelist*), który zmuszony jest w efekcie swej działalności salwować się ucieczką do Indii Zachodnich oraz herb - jeden z kilku przypisywanych rodowi Bero - nadany przez króla Karola II przestawnemu bukanierowi, Sir Henry Morgan'owi - dziś "twarzy" kiepskiego rumu.

Najstarsze ślady nazwiska *Bero* na ziemiach polskich, na jakie dotąd natrafiłem, pochodzą z początku XVIII wieku. Są to metryki przechowywane w Archiwum Diecezjalnym w Płocku. Świadczą one o czterech osobach zamieszkujących Gródek w parafii Obryte na północnym Mazowszu w latach *ca* 1710-1781. W parafii tej nazwisko to notowane jest stale, jeszcze blisko sto lat później, to jest w roku 1878.

Z połowy XVIII wieku pochodzą także dwa interesujące archiwalia, mianowicie:

- "*Bero malarz /warszawski/ maluje al fresco, 1754*" (w: *Katalog Tek Glinki - część 1, Katalog osobowy; MKiS,ZMiOZ, W-wa 1969, Teka 320, s.185*);

- "*Jean de Bero rotmistrz w armii pruskiej, 1757*" (w: *Wielkopolska Biblioteka Cyfrowa*)

Nazwisko *Bero* występuje również na Pomorzu (Przechlewo/ poł. XVIII w.) i w Diecezji Tarnowskiej (*koniec XIX w.*).

W mojej rodzinie utarty jest pogląd o francuskim pochodzeniu. Nasz protoplasta miał rzekomo osiedlić się w Ziemi Świętokrzyskiej w trakcie odwrotu armii Napoleona spod Moskwy. Dotychczas znalazłem jeden fakt wiążący się niepewnie z rodzinnym przekazem.

W wydaniu "*Źródła do historii Pułku Polskiego Lekkonnego Gwardyi Napoleona i z rękopisów oryginalnych i druków wydał i przedmową zaopatrzył Aleksander Rembowski.*", na stronach 650-684 znaleźć można liczącą 2998 pozycji listę szwoleżerów, a wśród nich pod numerem ewidencyjnym 2173 figuruje n/n z imienia Bereaux.

Czy był to nasz przodek?

“Gniazdo rodzinne” na Ziemi Świętokrzyskiej (m.in. *Ostrowiec Świętokrzyski, Łagów, Skórkowice*) jest dość dobrze udokumentowane od drugiej dekady XIX wieku.

Tak więc nasz domniemany przodek mógł osiąść w tych okolicach, ale kiedy i w jakich okolicznościach? Czy znalazł się w Księstwie Warszawskim zaraz po jego utworzeniu, czyli po roku 1807, czy przybył z Wielką Armią Cesarza w roku 1812, lub później (na przełomie 1812/13), gdy rozbita wielonarodowa armia francuska przelewała się przez Europę?

Przyjmując genezę “napoleońską” za prawdopodobną, należy równocześnie pamiętać, że “jacyś” Bero usadowieni już byli na ziemiach polskich (ściślej na Mazowszu) znacznie wcześniej.

Czy owi Bero’wie z Mazowsza i z Ziemi Świętokrzyskiej mieli w przeszłości cokolwiek ze sobą wspólnego?

Na tym tle, trzeba dodać, że również na Mazowszu rozgrywają się “napoleońskie” epizody. W publikacji J. Boguskiego, *Czerwień i okolice (Ostrołęka 2001)*, czytamy:

“Na początku stycznia 1807 r. w pobliżu Orza pojawiły się wojska francuskie. Francuski gen. Marulaz otrzymał rozkaz opanowania terenów leżących między Ostrowią a Ostrołęką. Do dyspozycji miał 3 pułki: 1 pułk miał opanować Ostrów, 2 pułk Czerwin, zaś 12 pułk Ostrołękę. W okolicach Wąsewa rozlokowana została 5 Dywizja Dragonów gen. Beckera. Dragoni zajęli pobliskie wsie. Stacjonujący 13 stycznia 1807 r. w Książopolu francuski gen. Marulaz pisał do Beckera: „Zajmuję następujące wioski: Lubiejewo, Gniazdowo, Laski, Załuski, Troszyn, Kleczkowo, Choromany. Dowódca 1-szego pułku szaserów stoi w Ostrowi i zawiadamia, że przybył do niego chłop pewien z wiadomością, że widział 11 stycznia rankiem około godz. 8 dużo kawalerii w Zrębach i Nurze (...). Okolica jest splądrowana przez Rosjan i zapasy są znikome, ale znajdujemy jeszcze słomę i ziarno, lecz owsa wcale. W Czerwinie i okolicy 33 pułk zostawił batalion. Drugi batalion obsadził miejscowości Ostrów, Śniadowo oraz wieś o nazwie Tyszki. W rejonie Lubotyń i Gniazdowa stanął na kwaterze 1 pułk szaserów. Przez pewien czas okolica Orza była widowiskiem między oddziałami francuskimi i rosyjskimi.”

W powyższym fragmencie zwraca uwagę Lubotyń. W publikacji Moniki Zaręby, *Monografia Lubotyń i okolic (Płock 2006)*, znajduję potwierdzenie, iż w Grądziakach koło Lubotyń zamieszkiwała od pokoleń rodzina Teofila Bero. Rodzinę tę po roku 1945 dotknęły represje UB z powodu działalności w AK i odmiennych od obowiązujących poglądów politycznych – rodzina ta została deportowana do Rosji sowieckiej, gdzie przepadła bez wieści.

W tym samym rejonie, Sokołowie Podlaskim, w centrum miasta znajduje się obelisk - Krzyż poświęcony pamięci żołnierzy Armii Krajowej Obwodu Sokołów Podlaski-Jezioro, 6 Brygady Wileńskiej. Wśród nazwisk bojowników poległych w walce z komunistami widnieje Henryk Bero (* 17.01.1916).

Czy Teofil i Henryk Bero wywodzą się z owej dawnej XVIII-wiecznej linii z Gródka, czy z “czasów napoleońskich”? Może kryje się tu jakaś zupełnie inna historia?

W Polsce, w roku 2008, wg *Słownika frekwencyjnego nazwisk polskich* Jerzego Kazojć'a (<http://www.slovníki.org.pl/slovník-frekwencyjny-nazwisk.pdf>) nazwisko Bero nosiło 90 osób, obecnie (rok 2014) - 85. Poza wymienionymi miejscowościami, osoby o tym nazwisku zamieszkują w Ostrowi Maz. (20), Ostródzie (13), Ławie (13), Katowicach (7), Wyszku (5), Tomaszowie Maz. (5), Bełchatowie (4), Szczecinie (4), Krakowie i Warszawie (<http://www.moikrewni.pl/mapa/kompletny/bero.html>).

Tak czy inaczej, “silny ośrodek Bero’ów” utrzymuje się na Mazowszu i Podlasiu do tej pory (*m.in. Brańszczyk, Brok, Ostrów Mazowiecka, Sokołów Podlaski*), natomiast Bero’wie z “ośrodka” świętokrzyskiego do chwili obecnej rozproszyli się.

Za granicą, okoliczności pozwoliły mi ustalić, że nazwisko “Bero” (*w tej wersji*) jest popularne w Belgii, głównie we frankofońskiej Walonii. W okolicach miasta Namur, a szczególnie we wsi Chaumont-Gistoux, dosłownie co drugi dom zamieszkały jest przez jakichś Bero. Na pobliskich cmentarzach znajdują się nagrobki z tym nazwiskiem sięgające XVIII wieku. W Ostendzie działa *Golden Tulip Bero Hotel*. W książkach adresowych wielu belgijskich miast znaleźć można kilkanaście osób o tym nazwisku.

A zatem, może bliscy nam Bero’wie mają pochodzenie walońskie? – frankofońscy Walonowie osiedlali się na Śląsku już w średniowieczu...

Może ślady owego osadnictwa odzwierciedlają się w dokumentach Archiwum Państwowego w Kaliszu?

Odnotowane w nich są wydarzenia z życia rodziny Bero - niewątpliwie w XIX/XX wieku już zniemczonej - zamieszkującej *Neumittelwalde* - obecnie Międzybórz.

Stąd, być może istnieje związek z właścicielami handlowego *Bero Zentrum* w Oberhausen?

Nadto nazwisko *Bero* potwierdzone jest historycznie w Barcelonie i Granadzie.

Dla porządku uzupełnię jeszcze, że ‘Bero’ – poza nazwiskiem – znalazłem również jako imię męskie, m.in. wśród Romów, Koptów, w Bengalu Zachodnim, w Palestynie - a więc możliwości dociekań jest sporo!

Osobnego potraktowania wymaga postać Michaela Bero wymienionego wśród uczestników ekspedycji Filibustierów Narciso Lopeza na Kubę (1850-51) w celu wyzwolenia Wyspy spod panowania hiszpańskiego (*m.in.: A. C. Quisenberry, Lopez’s Expeditions to Cuba, 1906 lub Wł. Umiński, Flibustierowie, 1951*).

Po rozbiciu ruchu Filibustierów Michael Bero, (“Polak, żołnierz, lat 26”) widnieje na liście skazanych, odesłanych do Hiszpanii na długoletnie ciężkie roboty w kopalni rtęci.

Losów Michała nie znamy, wiemy jednak, że Lopez werbował swych Filibustierów w Stanach.

Michał – zatem – musiał znajdować się w Ameryce jako dojrzały mężczyzna, ok. roku 1845, lub też przybył do Stanów z Polski wcześniej jako dziecko z rodzicami, urodził się bowiem ca 1825 roku. Dziejów Michała po skazaniu go na roboty w Hiszpanii nie znamy, ale scenariuszy jest kilka:

- może Michał zbiegł z “zesłania”, pozostał na Kubie, na Karaibach, przedostał się do Stanów..;

- Michał zesłany został do Hiszpanii, ale nie przeżył w kopalni rtęci;

- odbył wyrok i rozpoczął nowe życie w Europie?

Czy osiedlił się w Hiszpanii? Może ruszył do Polski, w swoje rodzinne strony na północne Mazowsze, w Świętokrzyskie...? Może miał jakieś dzieci i pozostawił je “po drodze.., we Francji, w Belgii...?”

Chronologia wydarzeń temu nie przeczy.

6. Pisownia nazwiska i trudności z identyfikacją osób:

Wybrane wersje i przekształcenia nazwiska podałem nieco wyżej. W swoich poszukiwaniach genealogicznych skupiam się na utrwalonej w rodzinie wersji nazwiska “Bero”.

W odmianie przez przypadki stosuję apostrof: *Bero'ów; Bero'ami, Bero'm*, itd. Zapis z apostrofem podkreśla mianownik *Bero* (*rzeczowniki - w tym nazwiska - pochodzenia obcego zakończone na samogłoskę powinny być nieodmienne*). Odmianie i pisowni w rodzaju: *Berów, Berami, Berem*, itp., odpowiadać może mianownik ‘*Ber*’, czyli odrębne nazwisko (np. reżyser Ryszard Ber).

W przeszłości zapisy fonetyczne nazwiska *Bereaux, Bereau*, itp., jako *Bero*, prowadziły do zniekształceń, a nawet formowania “nowego” nazwiska. Dla przykładu:

Nazwisko polskie ‘*Bera*’ może w niektórych przypadkach wywodzić się od ‘*Bero*’, na zasadzie: “...*pan Bero i żona pana Bera, ...mieli syna Jana Bera...*”. W metryce pisano więc: “...*urodził się Jan Bera...*”, itp.

Obie formy/nazwiska (*Bero / Bera*) występują w metrykach na północnym Mazowszu w poł. XIX w., zamiennie w trudnych do ustalenia konfiguracjach. Ustalenie oryginalnego nazwiska danej osoby, uniemożliwiają zapisy gdy dla przykładu, obie formy “*Bero = Bera*” pisarz umieszcza na tej samej metryce (*Radom, 1839*), lub gdy zapis przyjmuje formę, np.: “...*Ewa z Berów... (Poręba-Kocęby, 1869); ...Teresa Berówna... (Pęcice, 1828)*” - o jakie wówczas nazwisko chodzi? Dodam, że znany mi jest przypadek z Kaszub, gdy o kobiecie o nazwisku *Beer* mówiono: “*pani Berowa*”, zaś metryka ze wsi Klwaty pod Radomiem (*w roku 1873*) wymienia *Annę Cecylię*, której nazwisko zapisano cyrylicą jako ‘*Biro*’ – w ten sposób może ono być zarówno zniekształconym ‘*Bero*’, jak i popularnym nazwiskiem węgierskim.

Stosowanie apostrofu wydaje mi się zatem niezbędne.

Interesujące nazwisko, które mogło ulec zredukowaniu, mianowicie Berowius Aleksander z Lipna, zawiera *Spis uczestników Powstania Styczniowego na Ziemi Dobrzyńskiej*, zamieszczony na str. 291-316. w M. Krajewski, *Z krwi Waszej posiew*

wolności. *Ludzie i miejsca powstania styczniowego na ziemi dobrzyńskiej, Dobrzyńskie Towarzystwo Naukowe, Rypin 2013,*

7. W zakończeniu:

Poszukiwania genealogiczne stały się dla mnie lekcją historii, ciekawą i emocjonującą, ponieważ poznawane archiwalia i wydarzenia wiążą się często z konkretnymi osobami, niekiedy bardzo bliskimi przodkami. Historia jawi się – że tak powiem – żywa i własna.

Marek Jan Bero, w grudniu 2015

Marek Jan Bero na Drzewie zawieszony

Od autora:

- Lineaż - po mieczu
- Lineaż - po kądzieli

- Bero Józef i Antonina z Gołębiowskich: *Ośrodek Świętokrzyski 1*
- Wojciechowski Jan i Marianna Masłowska: *Ośrodek Świętokrzyski 2*
- Masłowski Marcin
- Konarzewska Balbina i Kazimierz Masłowski
- Bero Mieczysław i Zofia Pszczołkowska
- Pszczołkowscy
- Bero - Kolberg (*hipoteza*)
- Bero - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną: *Ośrodek Mazowiecki 1*
- Bero - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną: *Ośrodek Mazowiecki 2*
- Bero - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną: *Ośrodek Mazowiecki 3*
- Bero - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną: *Ośrodek Mazowiecki 4*
- Bero - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną: Pomorze; Podlasie; Małopolska; Śląsk
- Bero - *varia*

- Egiejman - zbiór danych dotyczących nazwiska w Polsce bez udokumentowanych związków z autorem i jego rodziną
- Egeyman Franciszek i Agata Piaszczyk (*Piaszczonka*)
- Egelman *ve/* Egiejman Antoni i Maryanna Justyna z Brylskich - 1
- Egelman *ve/* Egiejman Antoni i Maryanna Justyna z Brylskich - 2
- Egeyman Stanisław i Apolonia Agata z Drabików
- Drabik Stanisław i Katarzyna z Sarneckich
- Przybytniewski Felix Antoni i Anna z Drabików
- Egiejman Bolesław Michał i Henryka Marcela Książkiewicz
- Książkiewicz Kazimierz i Karolina z Łobodowskich
- Egiejman Stanisław Marcin i Irena Teodozja Zalewska
- Egiejman Janina Jadwiga i Andrzej Józef Kamiński
- Egiejman Zofia Waleria i Roman Hebdzyński
- Egiejman Maria Ewelina i Marian Jerzy Bero
- Kornacki Dyonizy i Anastazyja Prusińska *ve/* Pruszyńska
- Jabłoński Walenty Józef i Maryanna z Kazańskich - 1
- Jabłoński Walenty Józef i Maryanna z Kazańskich - 2
- Jabłoński Walenty Józef i Maryanna z Kazańskich - 3
- Jabłoński Dominik i Anna Socha-Sosińska
- Jabłoński Dominik i Katarzyna Kowalczyk
- Jabłoński Zdzisław Franciszek i Maria Matylda Prawdzic-Szczawińska
- Jabłoński Edward Florentyn i Michalina Józefa Wietrzykowska
- Jabłoński Edward Florentyn i Matylda Maryanna Niepokoyczycka
- Jabłoński Józef Felix i Walerja Maryanna Ryck *ve/* Ryk
- Ryck – oboczności pisowni nazwiska w Polsce i prawdopodobne związki
- Jabłońska Kazimiera i Stanisław Bojanowski
- Bojanowski Józef i Maria Motty
- Jabłońska Kazimiera i Edward Jagielski
- Jagielscy
- Jabłońska Henryka Julia i Teodor Maciej Sylwin Wietrzykowski
- Jabłońska Leokadia Waleria i Kazimierz Władysław Zygmunt Zale(w)ski
- Wietrzykowski Maciej i Katarzyna Kowalska - 1
- Wietrzykowski Maciej i Katarzyna Kowalska - 2
- Wietrzykowski Bolesław i Julia Jabłońska
- Wietrzykowski Piotr Aleksander i Józefa Honorata Chlewicka
- Chlewicka Józefa Honorata
- Zalewski Piotr i Anna Młodecka
- Zalewski Franciszek i Salomea Młodzianowska: Zalewski Franciszek Ksawery i Rozalia Rawa-Gawrońska
- Rawa-Gawrońscy
- Rawa-Gawroński Symeon i Antonina Nowakowska
- Zalewski Jerzy Kazimierz i Anna Fuksiewicz

- Zalewski Franciszek i Salomea Młodzianowska: Zalewski Franciszek Ksawery i Antonina Katarzyna Turska
- Zalewski Zygmunt Ksawery i Bronisława Joanna Łagodzińska
- Zalewski Franciszek Ksawery i Antonina Turska: Józef Ignacy Kraszewski
- Zalewski Mikołaj i Franciszka ze Stasikiewiczów
- Zalewski *ve*/ Zaleski Zygmunt Jan i Maria Marianna Skarbek-Rudzka
- Zalewska Jadwiga Florentyna i Henryk Targowski: Targowscy; Bielińscy
- Woyciechowski Kajetan
- Rogoyscy *ve*/ Rogojscy/Rogóyscy, Rogujscy
- Woyciechowski Andrzej
- Woyciechowski Ksawery Stanisław
- Woyciechowski Maciej i Anna Orzechowska
- Orzechowscy

Po bliższe informacje prosimy skontaktować się bezpośrednio z autorem i pisać na adres:

marcus50jan@hotmail.com

Marek Jan Bero